YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

7 päivänä marraskuuta 1997 *

Asiassa T-84/96,

Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Ld.ª, Portugalin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Lissabon, edustajinaan aluksi asianajaja Miguel Ferrão Castelo Branco, Lissabon, ja sitten asianajaja João Caniço Gomes, Lissabon, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto François Brouxel, 6 rue Zithe,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Maria Teresa Figueira ja Knut Simonsson, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 12.12.1995 tehdyn komission päätöksen PT-C(95)543, jolla vähennettiin kantajalle myönnettyä taloudellista tukea,

* Oikeudenkäyntikieli: portugali.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit C. P. Briët ja A. Potocki,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 26.9.1997 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Riitaa koskevat oikeussäännöt

1 Euroopan sosiaalirahaston tehtävistä 17 päivänä lokakuuta 1983 tehdyn neuvoston päätöksen 83/516/ETY (EYVL L 289, s. 38) 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan rahasto osallistuu sellaisten toimien rahoittamiseen, jotka koskevat ammatillista koulutusta ja ammatinvalintaa.

2 Euroopan sosiaalirahaston tehtävistä tehdyn päätöksen 83/516/ETY soveltamisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 2950/83 (EYVL L 289, s. 1, jäljempänä asetus) 5 artiklan 1 kohdan mukaan rahoitushakemusta koskevan komission hyväksymis-

päätöksen perusteella maksetaan ennakkona 50 prosenttia tuen määrästä sinä päivänä, jona koulutushankkeen toteuttaminen on määrä aloittaa.

3 Asetuksen 4 artiklan mukaan tuen loppuosan maksupyyntöön on liitettävä yksityiskohtainen selvitys koulutushankkeen sisällöstä, tuloksista sekä rahoitusnäkökohdista; asianomainen jäsenvaltio varmistaa, että maksupyynnön sisältämät tiedot ovat asiallisesti ja kirjanpidollisesti oikeita.

4 Asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan silloin, kun Euroopan sosiaalirahaston (jäljempänä ESR) tukea ei ole käytetty hyväksymispäätöksen ehtojen mukaisesti, komissio voi keskeyttää tuen maksamisen, vähentää sen määrää taikka peruuttaa tuen annettuaan asianomaiselle jäsenvaltiolle tilaisuuden tulla kuulluksi.

5 Asetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaan komissio voi tehdä paikan päällä tarkastuksia ja tämän lisäksi jäsenvaltiot voivat valvoa tuen käyttöä.

Kanteen perustana olevat tosiseikat

6 Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Ld.ª, joka on paperin valmistusta ja myyntiä harjoittava ja graafisella alalla toimiva yritys, sekä eräs samalla alalla toimiva konserni tekivät Partex Companhia Portuguesa de Serviços, SA -nimisen koordinaattorin (jäljempänä Partex) kanssa sopimuksen yhteisen koulutushankkeen järjestämisestä vuonna 1987.

7 Lissabonissa sijaitseva Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (Euroopan sosiaalirahastoa koskevia asioita käsittelevä virasto, jäljempänä DAFSE) haki kyseiselle yrityskonsernille ESR:n tukea; komissio kirjasi hakemuksen vastaanotetuksi 20.10.1986.

8 Komissio hyväksyi tämän koulutushankkeen 30.4.1987 tekemällään päätöksellä ja myönsi Partexille kyseisten yritysten nimissä kokonaisuudeltaan 300 665 191 Portugalin escudon (PTE) suuruisen tuen, josta 71 309 280 PTE myönnettiin Cipekelle.

9 Kantajan koulutushankkeeseen kuului kaksi graafisen alan palkallista ammattikoulutuskurssia, joista toinen oli suunnattu graafisen alan työntekijöille ja toinen valokuvausteknikoille.

10 Cipeke teki 31.12.1986, 24.4.1987 ja 30.4.1987 allekirjoittamillaan, palvelujen suorittamista koskevilla sopimuksilla Partexin sekä Cetase- ja Quadriforma -nimisten yritysten kanssa koulutushanketta koskevan alihankintasopimuksen, jonka mukaan Cipeke vastasi ainoastaan näiden yritysten tekemien päätösten valvonnasta. Gráfica Monumental ja Parageste-nimiset yritykset olivat myös mukana Cipeken koulutushankkeissa.

11 Kun koulutushanke oli saatettu päätökseen, kantaja antoi DAFSE:lle hankkeen määrällistä ja laadullista arviointia koskevan kertomuksen sekä teki tuen loppuosan maksamista koskevan pyynnön. Komissio totesi 10.1.1990 päiväämässään kirjeessä, että se oli todennut tietyn määrän menoja, joita ei voitu hyväksyä, ja se vähensi alun perin myönnettyä tukea 2.3.1990 tekemällään päätöksellä.

12 Kantajan nostettua asiasta kanteen yhteisöjen tuomioistuin kumosi tämän päätöksen sillä perusteella, että se oli puutteellisesti perusteltu (asia C-189/90, Cipeke v. komissio, tuomio 4.6.1992, Kok. 1992, s. I-3573, 21—23 kohta), todettuaan, että vaikka kantaja oli voinut saada tietoonsa vähennyksen kokonaismäärän, sillä ei ollut tiedossaan kyseisistä menokohdista tehtyä täsmällistä luetteloa, sitä, miten vähennykset kohdistettiin menokohtiin eikä vähennyksen laskentatapaa.

13 Komissio aloitti tämän tuomion täytäntöönpanemiseksi menettelyn voidakseen tehdä kantajaa koskevan uuden päätöksen. Kantajan toimitiloissa pidettiin tämän vuoksi 7.7.1993 tarkastus.

14 Komissio ilmoitti DAFSE:lle 24.3.1994 päiväämällään kirjeellä numero 6045 (jäljempänä kirje nro 6045), että Cipeken esittämän tuen loppuosan maksamista koskevan pyynnön uudelleen tutkimisesta kävi ilmi, ettei osaa ESR:n tuesta ollut käytetty hyväksymispäätöksessä asetettujen ehtojen mukaisesti.

15 Komissio totesi tässä kirjeessään erityisesti, että Cipeke oli antanut koulutushankkeiden toteuttamisen useiden alihankkijoiden tehtäväksi ja että nämä yritykset olivat laskuttaneet sitä tietyistä palveluista. Komission mukaan tarkastuksessa oli käynyt ilmi koordinaattorin toimitusjohtajan antamien tietojen perusteella, että sen toiminta välittäjänä oli ollut täysin turhaa, minkä vuoksi ilmoitetut menot olivat kasvaneet kohtuuttomasti.

16 Komissio totesi, että kantajan niiden menojen, joita ei voitu hyväksyä, suuruus oli 19 725 390 PTE ja että komissiolle oli palautettava 4 267 218 PTE.

17 Komissio pyysi asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti DAFSE:tä esittämään näkemyksensä asiasta. DAFSE pyysi 11.4.1994 päiväämällään kirjeellä kantajaa ilmaisemaan kantansa tuen vähentämistä koskevasta päätösluonnoksesta, ja se lähetti saman kirjeen myös Partexille, joka oli vastuussa hankkeesta.

18 Partex pyysi 21.4.1994 päiväämällään kirjeellä, että tehtävässä päätöksessä vahvistettaisiin, että sen laskuttamille menoille voidaan myöntää tukea. Kantaja puolestaan pysytti ennallaan tuen loppuosan maksamista koskevan pyyntönsä 26.4.1994 päiväämässään, DAFSE:lle osoittamassaan kirjeessä.

19 DAFSE esitti näkemyksensä päätösluonnoksesta 13.5.1994 päiväämässään kirjeessä.

20 Komissio vähensi 12.12.1995 tekemässään päätöksessä PT-C(95)543 ESR:n rahoitustukea ja määräsi palautettavaksi 4 267 218 PTE:n suuruisen summan.

21 DAFSE ilmoitti tästä päätöksestä kantajalle 21.3.1996 päiväämällään kirjeellä, joka saapui kantajalle 23.3.1996, ja vaati sitä palauttamaan ESR:lle edellä mainitun summan.

Asian käsittelyn vaiheet

22 Näissä olosuhteissa kantaja nosti rahoitustuen vähentämistä koskevasta päätöksestä kumoamiskanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 29.5.1996 jättämällään kannekirjelmällä.

23 Kantaja teki samana päivänä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään erillisellä kirjelmällä EY:n perustamissopimuksen 185 artiklan nojalla riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan hakemuksen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi tämän hakemuksen asiassa T-84/96 R, 8.10.1996 antamallaan määräyksellä (Kok. 1996, s. II-1315) ja päätti, että oikeudenkäyntikuluista lausutaan myöhemmin.

24 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ilman edeltäviä asian selvittämistoimia.

25 Asianosaisten suulliset lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 26.9.1997 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

26 Kantaja vaatii riidanalaisen toimen kumoamista kaikkine kumoamisesta aiheutuvine oikeusvaikutuksineen.

27 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

1) toteaa, että kanne on perusteeton, koska sitä ei ole näytetty toteen, ja hylkää sen;

2) velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanteen kohde

28 On todettava, että kannekirjelmässä esitetyissä vaatimuksissa todetaan seuraavaa:

"Tästä syystä riidanalaisella päätöksellä on rikottu olennaisia menettelymääräyksiä (EY:n perustamissopimuksen 190 artikla), minkä vuoksi päätös on pätemätön, mihin vedotaan tässä ja mikä on vahvistettava. Päätöksellä ei ole tästä syystä oikeudellisia vaikutuksia (EY:n perustamissopimuksen 173 artikla)."

29 Tietyt kanteeseen sisältyvät väitteet saattavat kuitenkin koskea itse asiassa päätöksen sisällön oikeellisuuden riitauttamista. Kantaja väittää nimittäin kanteessaan, että komission väitteet ovat perusteettomia (38 kohta), että ne perustuvat hypoteettisiin laskelmiin (40 kohta), että komission laskelmat tietyistä menoista, joita ei sen mukaan voida hyväksyä, eivät pidä paikkaansa (41 kohta) ja että menot, joita ei komission mukaan voida hyväksyä, sisältyivät alkuperäiseen hankkeeseen (45 kohta).

30 Näitä väitteitä ei ole kuitenkaan muotoiltu riittävän selkeästi, jotta ne täyttäisivät työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määrätyt edellytykset; tämän määräyksen mukaan kanteessa on nimittäin mainittava yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Tämän osalta on todettava, ettei kantaja ole esittänyt yhtään kanneperustetta, joka koskisi nimenomaisesti päätöksen sisällön oikeellisuutta.

31 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kanneperuste on esitettävä riittävän selvästi ja täsmällisesti, jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi valvoa päätöksen laillisuutta ja jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa. Oikeusvarmuuden ja hyvän oikeudenhoidon varmistamiseksi on siis tarpeen, että ne olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, käyvät ilmi ainakin suppeasti ja joka tapauksessa johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi itse kannekirjelmästä (asia T-85/92, De Hoe v. komissio, määräys 28.4.1993, Kok. 1993, s. II-523, 20 kohta).

32 Koska kantajan kannekirjelmässään tekemä yhteenveto vaatimuksistaan oli epäselvä, komissio katsoi, että kannekirjelmässä oli esitetty ainoastaan perustelujen puutteellisuutta koskeva kanneperuste, joten se on vastannut vastineessaan vain tähän kanneperusteeseen. Se on todennut vastineensa 13 kohdassa, ettei sitä seikkaa, ettei kantaja hyväksy kanteen kohteena olevaa päätöstä, tule sekoittaa perustelujen puuttumiseen tai puutteellisuuteen.

33 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi ottaa huomioon kantajan 26.4.1994 päiväämässään kirjeessä tuen vähentämistä koskevasta päätösluonnoksesta esittämiä näkemyksiä, joihin se on vedonnut kanteen 42 kohdassa. Se, että kannekirjelmässä on viitattu yleisellä tavalla muihin asiakirjoihin, ei voi korjata — vaikka nämä asiakirjat olisi liitetty kannekirjelmään — sitä, että kannekirjelmästä puuttuu olennaisia oikeudellisia väitteitä tai perusteluita, jotka on mainittava itse kannekirjelmässä (asia C-347/88, komissio v. Kreikka, tuomio 13.12.1990, Kok. 1990, s. I-4747, 28 kohta ja asia C-52/90, komissio v. Tanska, tuomio 31.3.1992, Kok. 1992, s. I-2187, 17 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

34 On totta, että kannekirjelmää voidaan tukea ja täydentää tietyiltä osin viittaamalla sen liitteenä oleviin otteisiin asiakirjoista, mutta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiana ei ole etsiä ja tunnistaa liitteistä kanneperusteita, joihin kanteen voitaisiin katsoa perustuvan, koska liitteillä on puhtaasti todistuksellinen ja täydentävä tehtävä (asia T-72/92, Benzler v. komissio, määräys 24.3.1993, Kok. 1993, s. II-347, 19 kohta ja em. asia De Hoe v. komissio, määräyksen 22 kohta).

35 Tästä syystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, ettei se voi sille esitetyn kannekirjelmän perusteella valvoa kanteen kohteena olevan päätöksen sisällön oikeellisuutta ja että tämän kannekirjelmän vuoksi vastaaja ei ole voinut tältä osin puolustautua tehokkaasti asiassa.

36 On totta, että kantaja on riitauttanut vastauskirjelmässään ja suullisessa käsittelyssä myös sen, ovatko kanteen kohteena olevan päätöksen perustelut paikkansapitäviä. Tällaista kanneperustetta on kuitenkin pidettävä uutena, koska ei voida katsoa, että sillä kehitettäisiin perustelujen puutteellisuutta koskevaa kanneperustetta, juuri siitä syystä, että nämä kaksi kanneperustetta on erotettava toisistaan (ks. edellä 32 kohta).

37 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdasta käy kuitenkin ilmi, että asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu asian käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin, mistä ei ole kyse esillä olevassa asiassa (asia T-521/93, Atlanta ym. v. EY, tuomio 11.12.1996, Kok. 1996, s. II-1707, 39 kohta).

38 Edellä esitetystä seuraa, että kanteen kohteena olevan päätöksen perustelujen puutteellisuutta koskeva kanneperuste on ainoa peruste, joka on pätevästi saatettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Päätöksen perustelut

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

39 Kantaja väittää kannekirjelmässään, että kirjeessä numero 6045 esitetyt päätelmät, jotka muodostavat riidanalaisen päätöksen perustelut, ovat ristiriitaisia, moniselitteisiä, epäjohdonmukaisia ja perusteettomia. Niistä ei käy objektiivisesti eikä täsmällisesti ilmi, miten niiden menojen, joita ei voida hyväksyä, määrä on laskettu. Tämän osalta riidanalainen päätös ei vastaa yhteisöjen tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa Cipeke vastaan komissio antamassa tuomiossa asettamia edellytyksiä.

40 Kantajan mukaan komissio on perustanut päätelmänsä hypoteettisiin laskelmiin, joissa päädytään kurssien valmistelukustannusten osalta paljon alhaisempiin määriin kuin kaikki muut riidanalaista tukea vastaanottaneet tahot ovat keskimäärin esittäneet. Komission laskelmat, joiden mukaan tiettyihin menoihin ei voida myöntää tukea, eivät pidä paikkaansa, mitä kantaja on jo korostanut 26.4.1994 päiväämässään kirjeessä, joka on kanteen liitteenä ja joka on näin ollen olennainen osa kannetta.

41 Kantaja toteaa vastauskirjelmässään, ettei kanteen kohteena olevasta päätöksestä käy ilmi sitä laskutapaa tai niitä sääntöjä, joita komissio on soveltanut päättäessään vähentää rahoitustukea (asia C-181/90, Consorgan v. komissio, tuomio 4.6.1992,

Kok. 1992, s. I-3557, 15—25 kohta ja asia T-450/93, Lisrestal ym. v. komissio, tuomio 6.12.1994, Kok. 1994, s. II-1177, 52 kohta).

42 Alun perin myönnetyn tuen vähentämistä koskevat perustelut, sellaisina kuin ne käyvät ilmi tarkastuksessa tehdyistä päätelmistä ja Portugalin valtion huomautuksista, perustuvat puhtaasti hypoteettisiin päättelyihin ja olettamuksiin, vaikka tuen vähentämistä koskevat perustelut pitäisi esittää varmalla tavalla ja riittävän selkeästi.

43 Komissio väittää, ettei kantaja ole näyttänyt toteen, että komission laskelmat olisivat olleet hypoteettisia, epätäsmällisiä ja subjektiivisia, vaan että ne on päinvastoin laadittu huolellisesti ja vakavasti tarkastuksen päätteeksi.

44 Komissio väittää, että kirjeessä numero 6045 — jossa esitetyt päätelmät muodostavat kanteen kohteena olevan päätöksen oikeudellisen perustan, kuten kantaja on itse todennut kannekirjelmän 37 kohdassa — täsmennetään riittävän selvästi ja avoimesti komission soveltama laskemistapa ja komission soveltamat säännöt, kuten menojen kohtuullisuutta koskeva edellytys, joiden perusteella se on päättänyt vähentää ESR:n tukea.

45 Tässä kirjeessä on annettu kyseiselle yritykselle tiedoksi sekä vähennyksen kokonaismäärä että täsmällinen luettelo niistä menokohdista, joiden osalta tukea on vähennetty, vähennyksen jakautuminen menokohtien ja alihankkijoiden mukaan sekä vähennyksen laskemistapa. Suoritetut vähennykset on esitetty varmalla tavalla ja riittävän selkeästi tai ainakin niin varmalla tavalla ja selkeästi kuin se on ollut mahdollista, kun otetaan huomioon ne seikat, joista kantaja on ilmoittanut tarkastuksessa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

46 Aluksi on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen 190 artiklassa edellytetään, että perusteluissa on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmaistava toimielimen toimenpiteen perustelut siten, että yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa toimenpiteen laillisuutta ja että sille, jota toimenpide koskee, selviävät sen syyt (asia C-22/94, The Irish Farmers Association ym., tuomio 15.4.1997, Kok. 1997, s. I-1809, 39 kohta ja em. asia Lisrestal ym. v. komissio, tuomion 52 kohta).

47 Tästä seuraa, että perustelujen puuttuminen tai puutteellisuus muodostavat erillisen, olennaisten menettelymääräysten rikkomista koskevan kanneperusteen, joka eroaa kanteen kohteena olevan päätöksen perustelujen virheellisyyttä koskevasta kanneperusteesta, jonka valvonta koskee sitä vastoin kyseisen päätöksen sisällön oikeellisuuden tutkimista (asia T-356/94, Vecchi v. komissio, tuomio 2.10.1996, Kok. H. 1996, s. II-1251, 82 kohta).

48 Esillä olevassa asiassa riittää, kun todetaan, että kanteen kohteena olevassa päätöksessä, sellaisena kuin se on muotoiltu kirjeessä numero 6045, kehitetään useilla sivuilla yksityiskohtaisesti yhteenvetoa niistä perusteluista, joita komissio on esittänyt — virheellisesti tai aiheellisesti — sille, että se on päättänyt vähentää sellaisia menokohtia, joita ei sen mukaan voitu hyväksyä, samoin kuin sille, mitä laskutapoja näiden vähennysten osalta on sovellettu. Kantaja on siis voinut saada tietoonsa sekä vähennyksen kokonaismäärän että sitä koskevat menokohdat, sen, miten vähennys kohdistettiin menokohtiin, ja vähennyksen laskemistavan edellä mainitussa asiassa Cipeke vastaan komissio annetussa tuomiossa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

49 On siis ilmeistä, että kanteen kohteena olevan päätöksen perusteluista käyvät selvästi ja johdonmukaisesti ilmi ne tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin perustuvat päätelmät, joilla perustellaan toteutetut vähennykset oikeudellisesti, mikä on eri asia kuin näiden päätelmien oikeellisuus, joka ei liity, kuten on jo todettu, perustelujen riittävyyttä koskevaan valvontaan, vaan riidan aineellisen puolen tutkimiseen.

50 Edellä esitetyn perusteella riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta koskeva kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

51 Tästä syystä kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

52 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt vaatimuksensa ja komissio on vaatinut kantajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, kantaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne hylätään.

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Vesterdorf Briët Potocki

Julistettiin Luxemburgissa 7 päivänä marraskuuta 1997.

H. Jung B. Vesterdorf

kirjaaja kolmannen jaoston puheenjohtaja